

РЕШЕНИЕ

№ 38874

гр. София, 08.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Макрина Л Христова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4141** по описа за **2026**
година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано по жалбата на Ц. Т. К. чрез адв. А. против Решение № 932/16.03.2026 г, постановено
по АНД № 1832/26 г по описа на СРС, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 8339829,
съставен от СДВР.

Касаторът излага доводи за неравно третиране на юридическите лица, собственици на
автомобили съобразно обстоятелството къде е тяхната регистрация, респективно дали са местни
или чуждестранни. Твърди, че прилагането на разпоредбата на чл. 188 ал.2 от ЗДВП противоречи
на Конституцията и на правото на ЕС. Излагат се конкретни и подробни доводи, свързани с
промени в нормативната уредба, както и със съдържанието на процесния електронен фиш и се
сочи доказателствен недостиг за установяване на правнорелевантни факти. Оспорва се изводът на
съда относно лицето, чиято отговорност е ангажирана, доколкото същото не е единствен
управител на дружеството към момента на нарушението, както и дължимостта на действие по
подаване на декларация по чл. 189 ал.5 от ЗДВП. Коментира практика на СЕС и оспорва
изводите на съда като неправилни и незаконосъобразни.

Ответникът по касация не се явява, не се представлява. В писмен отговор оспорва касационната
жалба и моли съда да потвърди оспореното съдебно решение.

Представителя на СГП дава заключение за законосъобразност на въззивното съдебно решение и предлага на съда да отхвърли жалбата.

АССГ след служебна проверка за валидност, допустимост и материална законосъобразност на обжалваното съдебно решение, намира за установено следното:

Решение №932/16.03.2026 г, постановено по АНД № 1832/26 г по описа на СРС, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 8339829, съставен от СДВР е допустимо и валидно, но постановено при неправилно приложение на материалния закон.

Жалбата срещу него е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане в настоящето производство.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

С оспореното решение на СРС е потвърден електронен фиш № К № 8339829, съставен от СДВР, издаден срещу Ц. Т. К. в качеството му на законен представител на „Фреско ФМ“ООД за извършено нарушение на чл. 21 ал.2 вр. ал.1 от ЗДВР, осъществено на 30.10.2023г. по АМ Т. при Първи километър, при което при ограничение на скоростта от 80км/ч, въведено с пътен знак В26, същият е управлявал МПС Т. с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от 99 км./ч след приспаднал толеранс от 3%.

СРС правилно е установил фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Безспорно е по делото, че автомобилът е регистриран като собственост на „Фреско ФМ“ООД /видно от справка собственост на превозното средство, същото е собственост на „Фреско ФМ“ООД/, както и че на 30.10.2023г. автомобилът се е движил с превишена скорост, установено с техническо средство АТСС.

Данните за регистрирания собственик са от значение за определяне на субекта на отговорността, съобразно чл. 188, ал. 1 и ал. 2 от ЗДВП. Необходимо и достатъчно е да се посочи, включително по аргумент от чл. 189, ал. 4 от ЗДВП / в ред. ДВ бр. 54/2017 за задължителните елементи от съдържанието на ЕФ, на кое лице е регистрирано моторното превозно средство, за да е възможно лицето, на което е наложено административното наказание да се защити като твърди и докаже противното. В настоящия случай в ЕФ е указано, че на физическото лице К. се налага глоба в качеството му на законен представител на юридическото лице“Фреско ФМ“ ООД.

Към датата на извършване на нарушението – 30.10.2023г. разпоредбата на чл. 188 от ЗДВП е гласяла следното: „Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.“

В случая, в оспорения фиш е посочен като собственик Ц. Т. К. в качеството на законен представител на „Фреско ФМ“ ООД, което е в нарушение на действащата разпоредба на ЗДВП. Автомобилът безспорно не е собственост на Ц. К., а на „Фреско ФМ“ ООД, което дружество се управлява от двама управители Ц. Т. К. и Г. Б. К. /справка ТР/, като отговорността е наложена върху единият от тях. Този подход е незаконосъобразен тъй като освен, че санкционира

неправилно ФЛ, което не е собственик, но и противоречи на презумпцията за невиновност.

В този смисъл се споделят доводите на касатора за неизясняване на основни елементи, свързани с качеството на отговорното лице, който следва да е субект на отговорността и респективно как е установено той, за да се ангажира неговата административнонаказателната отговорност.

Към момента на извършване на нарушението и издаване на ЕФ редакцията на чл. 188 предвижда административна отговорност на собственика на МПС, с което е извършено нарушение на ЗДВП, без оглед на това дали се касае за ФЛ или ЮЛ. Правилно СРС е отбелязал, че към датата на нарушението не е съществувала разпоредбата на ал.4 на чл. 188 от ЗДВП, поради което към процесния момент не следва да се коментира доводът на касатора за неравно третиране. Тук обаче следва да се отбележи, че собственик е дружество с ограничена отговорност, а не посоченото в ЕФ лице Ц. Т. К., макар и в качеството му на законен представител на ООД.

При тези констатации съдът намира, че останалите доводи на касатора е безпредметно да се обсъждат в настоящето производство.

С оглед изходът на спора в настоящето производство, на касатора се дължат разноски за двете съдебни инстанции, претендирани на осн. чл. 38 ал.1 т.3 пр.2 вр. чл. 36 от ЗА. Съгласно чл. 8 от Наредба за възнаграждения за адвокатска работа за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2, съгласно която за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията са следните: т.1. при интерес до 1000 лв. - 400 лв. С оглед на изложеното следва на касатора да се присъдят разноски в размер на 400лв. за всяка инстанция, общо 800лв., чиято равностойност в евро възлиза на сумата от 409 евро.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, АССГ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 932/16.03.2026 г, постановено по АНД № 1832/26г. по описа на СРС

и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № 8339829, съставен от СДВР.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на адв. Б. А. –САК с личен номер [ЕГН] сумата от 409 евро/четиристотин и девет евро /.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.